

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

US 0213159-3/22

Broj: S1 3 U 042441 22 U
Sarajevo, 16.01.2024. godine

Sud Bosne i Hercegovine u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Ljiljane Lalović, kao predsjednika vijeća, Davora Žilića i Efrima Čosića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić, u upravnom sporu tužitelja Mješoviti holding Elektroprivreda Republike Srpske M.P. A.D. Trebinje, Z.P. „Rudnik i Termoelektrana Ugljevik“ A.D. Ugljevik, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-1-6/22 od 10.02.2022. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 16.01.2024. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Tužba se odbija.

Образложење

Osporenim konačnim upravnim aktom, broj i datum, kao u uvodu ove presude konačno je odbijena žalba tužitelja Mješoviti holding Elektroprivreda Republike Srpske M.P. A.D. Trebinje, Z.P. „Rudnik i Termoelektrana Ugljevik“ A.D. Ugljevik, kao neosnovana. Stavkom 2. ovog rješenja poništava se odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 34592/21 od 23.12.2021. godine, i poništava se postupak javne nabavke u cijelosti, kao i svi akti doneseni tokom predmetnog postupka. Stavkom 3 citiranog rješenja odbija se zahtjev za povrat uplaćenih sredstava, na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Blagovremeno podnesnom tužbom, tužitelj pobija zakonitost i pravilnost donesenog konačnog upravnog akta iz razloga, što je u pobijanom aktu pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, što je došlo do povreda pravila postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. U tužbi tužitelj iscrpno i detaljno obrazlaže tok postupka, te ističe da je Odlukom o izboru najbolje ocijenjenog ponuđača broj: 34592/21 od 23.12.2021. godine, donesenom od strane tužioca kao najbolje ocijenjeni ponuđač izabran „ELEKTROREMONT“ d.d. Banovići. Protiv ovakve odluke izabrani ponuđač je izjavio žalbu, kojom osporava prihvatljivost ponude drugorangiranog ponuđača.

Tuženi je, kako je navedeno u obrazloženju pobijanog rješenja, tako odlučio jer je „ugovorni organ počinio povredu postupka na način kada, po okončanju provedbe e-aukcije nije utvrdio, kako su cijene svih prihvatljivih ponuda znatno iznad

procijenjene vrijednosti za ovu javnu nabavku, te poništio postupak javne nabavke u skladu s odredbom članka 69. stav (2) pod e) Zakona o javnim nabavkama, kojom je propisano da je ugovorni organ obavezan poništiti postupak javne nabavke u slučaju kada su cijene svih prihvatljivih ponuda znatno veće od osiguranih sredstava za predmetnu nabavku”.

Po mišljenju tužioca apsolutno je pogrešan zaključak tužene „da je ugovorni organ počinio povredu postupka” i bio dužan poništiti postupak javne nabavke u skladu sa članom 69. stav (2) pod e) ZJN, obzirom da je u konkretnom slučaju namjeravao zaključiti okvirni sporazum na period od 12 mjeseci i na maksimalni finansijski iznos do 200.000,00 KM, bez uračunatog PDV-a. Ovo iz razloga, što je člankom 32. ZJN propisano, da se okvirni sporazum može zaključiti nakon provedenog otvorenog, ograničenog, pregovaračkog postupka sa objavom obavještenja o nabavci i konkurentskog zahtjeva za dostavu ponuda. Ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji kod ugovora o javnoj nabavci određuje tačnu količinu predmeta nabavke, a kod okvirnog sporazuma tačnu ili okvirnu količinu predmeta nabavke. U slučaju okvirnog sporazuma, kada ugovorni organ zbog prirode predmeta nabavke ne može unaprijed odrediti tačnu količinu, određuje se okvirna količina predmeta nabavke i maksimalni finansijski iznos, predviđen za okvirni sporazum sa popisom okvirnih količina roba ili usluga koje će se nabavljati, ali da svi ugovori zaključeni na osnovu okvirnog sporazuma zbirno ne mogu preći utvrđeni maksimalni finansijski iznos okvirnog sporazuma (gornji prag vrijednosti).

Tužilac je dana 04.10.2021. godine, na portalu javnih nabavki BiH, objavio obavještenje o nabavci broj: 1276-1-2-759-3-520/21. U tački II 3. navedeno je da se namjerava zaključiti okvirni sporazum sa jednim ponuđačem, da je trajanje okvirnog sporazuma 12 mjeseci, te da je procijenjena ukupna vrijednost Okvirnog sporazuma 200.000,00 KM bez PDV-a.

Nesporno je da su oba ponuđača dali svoje ponude na iznos 1.777.000,00 KM, odnosno 1.779.561,17 KM, ali se okvirni sporazum zaključen na iznos do 200.000,00 KM, bez PDV-a i period do 12 mjeseci, a kako je to navedeno u Obavještenju o nabavci, predmetnoj tenderskoj dokumentaciji, kao i Nacrtu okvirnog sporazuma.

Takođe, Članom 72. stav (5) ZJN propisano je da prilikom dodjele ugovora o nabavci, cijena navedena u najpovoljnijoj ponudi, kao i uslovi utvrđeni u tenderskoj dokumentaciji ne mogu se mijenjati. Nadalje, u tužbi ističe da je člankom 4. stav (5) Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda („Službeni glasnik BiH”, br.90/14, 20/15) propisano da u izuzetnim slučajevima, kada ugovorni organ nije u mogućnosti definisati ni tačnu ni okvirnu količinu predmeta nabavke (kao u konkretnom slučaju kod tužioca), onda se određuje maksimalni iznos predviđen za okvirni sporazum sa popisom roba ili usluga, koje će se nabavljati, ali da svi ugovori zaključeni na temelju okvirnog sporazuma zbirno ne mogu preći utvrđeni maksimalni iznos okvirnog sporazuma.

Zbog svega navedenog tužilac smatra, da je tuženi prilikom donošenja pobijanog rješenja pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje i pogrešno primijenio materijalne propise. Konačno predlaže, da se tužba uvaži i pobijani konačni akt poništi i vrati tuženom organu na ponovno odlučivanje uz naknadu troškova postupka.

U odgovoru na tužbu tužena je osporila navode iste u cijelosti i predložila da se tužba odbije.

Iz obrazloženja osporenog konačnog upravnog akta proizilazi, da je tuženi odbio tužbu tužitelja, koji je u ovom predmetnom slučaju ugovorni organ postupajući u granicama zahtjeva iz žalbe, a pazeći po službenoj dužnosti na povrede koje su opisane u članku 103. Zakona o javnim nabavkama i to uvidom u cjelokupan spis i dostavljenu dokumentaciju sa analizom svakog dokaza pojedinačno i u međusobnoj vezi, u odnosu na žalbene navode i zakonski postupak, ovaj organ je zaključio, da je žalba neosnovana, zbog što je konkretna javna nabavka provedena e-aukcijom, te utvrdio, da su sve pristigle ponude utvrdio, kako su cijene svih prihvatljivih ponuda znatno iznad procjene vrijednosti za ovu javnu nabavku, te je iz stih razloga poništio postupak nabavke u skladu sa odredbom članka 69. stav (2) tačka e) Zakona o javnim nabavkama BiH kojom je propisano da je Ugovorom obavezan poništiti javnu nabavku u slučaju kada su sve prihvatljive ponude znatno veće od osiguranih sredstava za predmetnu nabavku. U konkretnom slučaju procijenjena vrijednost ove javne nabavke iznosi 200.000,00 KM (tačka II 3.c. Obavještenja o nabavci, tačka 3. tenderske dokumentacije, 4. TD), a uvidom u zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda, kao i u izvještaj o toku i završetku e-aukcije, utvrđeno je da ponuđene cijene usluga oba ponuđača znatno iznad procijenjene vrijednosti javne nabavke i to: Grupe d.o.o. MONT-INVEST" Ugljevik, d.o.o. "Elektroremont proizvodnja in storive" Izola Slovenija i d.o.o. "Mikromotor" Beograd i žalioca Elektroremont d.d. Banovići, iznose 1.779.561,17 KM, odnosno 1.777.000,00 KM. Isto tako, iz obrazloženja osporenog akta proizilazi, da ostali prigovori tužbe nisu osnovani, jer je tuženi organ na svaki uloženi prigovor odgovorio dajući jasne i nedvosmislene zaključke temeljene na utvrđenom činjeničnom stanju. Ovo se odnosi na prigovor, da na strani drugorangiranog ponuđača nije pravilno numerirana ponuda, kao i na prigovor, da drugorangirani nije dao cijenu za ispitivanje nakon remonta i izradu ispitnog protokola u kome se nalazi pozicija „ radijalno odstupanje centričnosti mjerne površine prirubice od ose rotora“, u skladu sa slikom br. 1. Stoga je tuženi organ pozivom na odredbe čl. članka 69. stav (2) tačka e) Zakona o javnim nabavkama u vezi sa čl. 103. i 104. citiranog zakona odlučio kao u izreci

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH (Službeni glasnik BiH broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Pravilno je odlučio tuženi organ, kada je odbio žalbu tužitelja i poništio konkretni postupak javne nabavke usluge „Remont električnih mašina damera Belaz“. Ovo iz razloga jer je čl. 69. Zakona o javnim nabavkama BiH (Odjeljak B. Ishod postupka javne nabavke), propisani razlozi u uslovi za prestanak postupka javne nabavke. Tako je ovom odredbom u stavku 2. tačka e) izričito propisano, da se postupak javne nabavke može okončati, ako su cijene svih prihvatljivih ponuda znatno više od osiguranih sredstava za predmetnu nabavku. Tužitelj niti u tužbi, niti tokom cijelog postupka ne spori ovu činjenicu, ali istu tumači proizvoljno. Naime, rok trajanja ugovorene usluge, te nemogućnost apolutno tačnog određenja cijene predmetne usluge ne smiju biti takve prirode, da vrijeđaju osnovne principe svake javne nabavke, a to je transparentnost, jednakost svih učesnika, a ovo posebno kod činjenice da su ponuđene cijene usluga kako izabranog ponuđača tako i

drugorangiranog ponuđača, u toj mjeri iznad predviđenih sredstava za ovu javnu nabavku da ista gubi smisao. Potpuno je nejasno zbog čega tužitelj kao ugovorni organ insistira na sklapanju ugovora o vršenju usluga, kada te usluge više nego trostruko premašuju iznos predviđenih i odobrenih sredstava za ovu namjenu. I iz ovih razloga je tuženi organ pravilno postupio, kada je primjenio odrebu čl. 103. Zakona o javnim nabavkama BiH, jer ovaj organ je zakonom ovlašten, da u postupcima javne nabavke pazi po službenoj dužnosti na apsolutno bitne povrede zakona, jer bi u protivnom dovela do narušavanja temeljnih načela ovog Zakona, odnosno do nezakonite dodjele ugovora. U odnosu na preostale prigovore tužbe, ovo sudsko vijeće smatra, da iz razloga osporenog konačnog upravnog akta proizilazi osnovanost zaključka tuženog organa, jer je na sve prigovore tužbe jasno i nedvosmisleno odgovoreno. Sud također prihvata ove zaključke kao pravilne, temeljene na provedenim materijalnim dokazima i pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, koje je i podvedeno pod odgovarajuće odredbe mjerodavnog prava.

Slijedom iznijetog, ovaj Sud je odlučio kao u izreci primjenom člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

